

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . 6 ft. —
Fél évre . . . 3 ft. —
Évnyelvre . . . 1 ft. 50 kr.

Előfizetőt lehet csupán a kiadó hivatalánál B.-Gyarmaton.

A lap szállítási díjára és a nyilvántartási költségére a kiadó vállalkozik.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ

politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Hirdetések díja:

Öt soros hirdetés . . . 5 ft.
Helyi minden bejelentés . . . 20 kr.
Nyitólár garancia . . . 20 kr.

Hirdetéseket felvevő a kiadó. Nagyobb és többesori hirdetések jutányosan csökkenthetők.

Előfizetési pénzek, reklámok és hirdetések a kiadónak tartoznak.

Munkálkodjunk!

Észszel felruházott, rendeltetését eszmélő s szabadon valószínű lénynak élte folytatában, koronként magába kell szállania, hogy lelki állapotját s helyzete viszonyait életben fontolva véve, magát rendeltetése, kora, s házája követelése szerint gondolkodva s cselekvőleg eligazíthassa. Ily ön-azemle nélkülözhetetlen föltételt minden tökéletesedésnek, s erkölcsi nemességére már a régi bölcseségek, különösen Pythagorától ajánlatot.

Ki gondoljameg, hogy ezen szép tehetségek, melyekkel az emberi lélek bír, pillanatig sem szűnnek meg a magukkal vagy az anyagi világgal foglalkozni. Hiszen az emberi élet csak egy őrzi célját, ha totteknem szenteltek. Hazát nemzetet s így önmagunkat is boldogítani tartozunk, s e célramunkálás kötelessége alól nem vétetik ki más, mint a természetből tehetség nélkül hánytott szegény. „Az ember, ha értelme s értelme köré gondosan nem szölesíti, keskeny s mindig keskenyebb határok közé szorul, azt mondja Kölcsey.

Ha bámulatos művet írni, fontos ütközetet nyerni, phidiaszi szobrot alkotni nem mindenkitől telik is: elveit s érzését mégis minkenki megtisztíthatja, hasznos ismereteket mindenki gyűjthet, s napjait célirányos tettekben mindenki eltöltheti. Ne is éljen senki azon balhiedelemben, mintha a terhektől és kötelességektől, melyeket tőle a társaság megkíván, s mik reá természetesen hármanak, magát fölmenthetné.

Puhálkodás, restség, indulat és szenvedély sugallatit meggyőzni nehéz ugyan, de nem lehetetlen; munkálkodni természetes öhajítás, s ezen öhajítás minél gyakrabban változtatjuk gyors tetté: annál nagyobb leend akarunk hatalma.

Tudományt a munkás élettel egybekötni, ez a lét feladata. Az ismeretek mezeje oly dúz virágokban, oly lelket emelő termékekben, oly változatos szépségeiben, miszerint lehetetlen, hogy tér nyíljon, mely a léleknek oly tiszta elvet nyújtson mint ez. Csak a tudomány az, mely felülemeli magasba vágyó lelkünket az élet ezer kisserű törekvésein, a szellemi élet ott kinálkozik, hol a tudomány végtelen országának virányos terei felmosolyognak. Plinius a római író azt mondja: „Mind örömet mind vigasztalást találók a tudományokban, semmi sem oly örömdotes, mint ez, és misem oly szomoró mit ezek nem enyhíthetnek.

A tudomány nemcsak egyeseknek kessége, hanem egész nemzeteknek

is. Tagadhatlan, miszerint egy nép sem ragyogott a nagyszemzetek sorában hacsak fegyvereinek szerencsétét szőpművészetekkel s tudományokkal nem kötötte egybe. Azért is minden egyes sőt ha szükséges, váltakozva, egyesült erővel zuzzuk a közgátokat, melyek anyagi és szellemi haladásunknak útját állják.

Ime a legtisztább forrásnak fölbuzgó kristály erei is hatalmas folyóvá csak úgy válhatnak, ha irányaitkat egyesítve egy pályán egy mederben jönnek össze. Csep egyesülve rokon cseppel, s lejutva magas hegyromokról völgy ölen kigyózó folyamképen, az akadály-sziklának alapját kiássa, azt ledönti s mint nagy célra vállalkozók összege, egyesült erővel fölveszi a legnagyobb hajót is.

Az egyesülésnek hatalmas erő rejlik, mely kellőképen felhasználva úgy a phisicai, az erkölcsi világban nagyszerű vállalatoknak hathatós tényezőjévé, a haladás pályáján pedig a legszebb vívmányok erős rugójává válik. S minthogy a mindenség tekéje alatt napjainkban már alig van oly anyagi tárgy, melynek titkait és rejtélyesb oldalait az emberi ész és kéz be nem hatotta volna, melyet következőleg vagy nem tökélyesített volna, vagy legalábbabb tökélyesíteni ne igyekeznek; miután alig van mű, tudomány, vagy mesterség, mely tökélyesülése delén, vagy legalábbabb csak keletlen ne állna; tehát ily felvilágosodott korban élve, mindenkik, mondva egyesült erővel anyagilag és szellemileg sáfárkodni tartozik.

Az idő hasonbecsü a pénzzel a komoly angol, s az élet órái birtelen lefolynak: ennél fogva kötelességünk az idővel is jól élni tudni. Az óra, mely lefolyt már a jelenben ó, a jelen multtá lesz a jövőben, a perc, azon pillanatban, melyben születik, már meghalt, és leszál millió testvéreibe a multak nagy sirjába, előttünk csak a jövő áll, sivatag, át nem hatható éjjelével. Hány bölcs ajakról pergett le már e szózat „élj az idővel,“ s mégis hány ember van, ki legtöbb idejét munkátlanul tölté? s mindenre kész, csak munkára nem; már pedig a munkánélküli élet ter mézet elleni helyzet, aki munkátlanul és tétlenül él, az maga a természet ellen tesz.

Mily sokan vannak, kik legszebb idejüket játszás s hoves vitákkal teltik el: mily sokan, kik rágalom s más aljas kicsapongásokkal hajítják a gyors szárnyakkal repülő, de nekik mégis önlábakon haladó időt? Podig mind a roppant nagy természetnek, mind saját alkotásunknak figyelmes vizsgálata, különösen az önfentartásnak ösztöne arra sorkenterek

bennünket, hogy napjainkat munkára fordítsuk.

Az emberi méltóság egyedül csak ott rejlik, hol az ember az állat föltött áll. Ha nem vagyunk más, mint merő hus és csont tömeg, melyet az enyészet göröngye örökre eltakarand, akkor az okatlan állattal hasonló fokot állunk. Az életben vaspályán kergeti tova rejtélyes gépét a sors, midőn vándora a boldogságra munkáló újánlatlevelével váltja utlapot. Az élet irányzó eseményei fél éber álom látványaiként merülnek föl koronként, s mint az utódal eltűnő bokrait, színezetlen kamera setét képeivé olvasztja a célvágy; a halk intő szózatok tanácsait, az eszmélkedő gondolatot, a tért és időt, a gép őrjögő rohama nem egészen nyomtalanul seprí tova. Nekünk adatott a tarka szőnyeg dúz kertében a fonadékok vég végtelen szövvényei közt egyes szálak pályáját érnugodt szemmel a vakító egész csillogó fél színe után a hátrész egyenetlen zürzavarában pillantani, s bár az élet hoz és visz, s bátor egyes szállak megcsakadnak a végzettakács kezében fürge ügyességű pattog tova a szószék csolnoka.

Az emberi élet repülő pillanat, melynek enyészete előbb utóbb ugyan kikerülhetlen; tehát emberi méltóságát, őrzi lelke nemesítését szívén hordozó, józan gondolkodásu emberhez semmisen illő, mint erejét és értelmét hasznos munkálkodásra fordítani, minek eredménye az lesz, s a helyett saját becének szerény érzése fogja kisérti, mely az emberi kebelnek oly jól esik, és oly nyugodtan boldoggá teszi.

Minthogy a társaságban született ember nem önmagáé; minthogy számátalanok a jótétemények, melyek a társas életben naponként reánk hármanak és becsületlen lélekkel kívánunk nem lehet, hogy e jótéteményekkel csak, ingyen éljünk: mint az uzsorás más izzadása bérével; ez okból, aki használni akarja a társaságot, annak mindent kell tennie a társaság fenntartására, nicsak erejétől kitelik. Az első polgártól fogva az utolsóig kötele mindenkinnek, hivatása komoly feladatát betölteni, a cselekvés és értelmi mozgalom e nevezetes korszakában mindennek, ki magában erőt érez mozogni, s kicsinynek és nagynak hozzájárulni azon magas cél előmozdításához, melyet a társaság követel.

A halálesetek felvétele, bejelentése, a százalék kirovása és befizetése körüli eljárás.

I.

Alig van egy-egy fontosabb érdek a nép életében, mint az öröklött vagyon bir-

tokba vétele, — alig van egy-egy értéke-nyebb teher, mint az az után százalék fizetése. — Igaz, hogy ez eset egy ember életében ritkán fordul elő, de annál súlyosabb, — mert itt nem évi jövedelem, hanem a tőke egy része vétetik igénybe. — De hát az örökös könnyen jut hozzá, — méltányos hogy az állam jövedelmét gyarapítsa, miután az állam intézkedés alatt hozatik rendbe az örökség, s azt az örökös a törvény védelme alatt élvezi. — Így okozódik az állam. Ennek ellenében az örökösök nagy része, — különösen a földmivel osztály — azt mondja: az örökösödés csak névleg áll, mi örökösök szereltük azt apánk közbe hártásában. — s mi közreműködésünkkel tartottuk fenn s őriztük meg az elpusztulástól. — És ha az örökösödéstől százalékat kell fizetnünk, megkövetelbeljük az államot, hogy az minél gyorsabban járjon el örökösöknek rendbehozása és a birtokbavezetés körül.

Alig nyílik tágasabb alkalm a államnak, — a bíróságok előkészítést, a telek-könyv fontosságát, a tulajdonjog védelmét a népek kézzel foghatóbban bebizonyítani, — mint, egy viszonyról azon sok anyagi áldozatért, mely tőle az állam? részére követeltek mint éppen a hagyatékok gyors elintéztése. És mit tesz az állam? Öröget állít fel, mely a haláleseteket lesi, hogy a megnyitott örökségből, mindemellett az állam dősmáját kivegye. Ez eljárásnak leg-alább is az a színe van, mintha az emberek azért halnának, hogy az államnak jövedelmét hajtassanak, — pedig az áll m a polgárokért léven alkotva, a kormányzati actika szabályai szerint az állam, osztályrésze után törelemmel várhatna addig leg-alább, míg a hagyaték rendbehozása, s az örökösöknek törvényes birtokba vezettetése által kiérdemelné. — Még azon aggodalmának sincs alapja, hogy azon esetre, ha a halálzási esetek nem ellenőriztetnek, sok örökösödési eset eltitkolatik, s a százalék nem fizetetik. — Ez legfeljebb a kézpénz-beli örökösödési eseteknél fordulhatna elő, melyek ritka kivételi képeznek; — sőt meny-nyiben osztály csak akkor érvényes, ha az a hagyatéki bíróság előtt betárgyalatik; ugy az örökösök — kézpénzbéli örökségüket sem titkolhatják el a bíróság előtt. Ande bármily csekély ingatlan vagyonból álló örökség a bíróság ügyelmeit éppen k nem kerülleti mert az már valóban csak akkor válhatik az örökösök törvényes tulajdonává, ha bíróság átadatik, s telekkönyvileg neveikre bekezeltek.

Es ekkor érvényesülne az állam jogosultsága az örökösökre százalékat vehetni. Az hogy az állam ily uton valamivel későbbben jutna a százalékokhoz nem nagy hátránnyal járna, kivált ha a hagyaték tárgyalása egyszerűsítettnek, gyorsítottak, és — ha az eddigi rendszertől eltérőleg minden hagyaték: tehát a tisztán nagykorúak hagyatéki öröksége is hivatalból, vagy is méltóval élve — bírói beavatkozással tárgyalatnak. — Mindkét feltétel teljesítése pedig az örökösökre nézve is igen kívánatos lenne.

Az eredeti gyakorlat szerint minden hagyaték, lett legyen abban csupa kiskorú vagy csupa nagykorú örökösekre, hivatalból tárgyalatott, a feltárás, a tárgyalás előmonoton teljesített, egy és ugyanazon hivatal által, — e hivatal gyűjthet össze mindadatot, mely a százalék kivetése alapján szolgált, — az osztály tervek táblás kimutatásában, oly világosan állította össze, hogy annak alapján az adóhivatal minden nehe-

ség nélkül szabta ki a számlákat, — még pedig nem a hagyatéki összegre egy összegben, hanem minden egyes örökösre fejenként és névszerint, úgy, hogy a fizetés minden nehézség nélkül teljesíthető volt. Ez eljárásnak az előnye abban is felismerhetetlenül nyilvánított, hogy a nagykörnek, bírói tekintély, értelmi fenség és elfoglaltság nem érdekelt közbenjáró mint egyetértő fél előtt, barátságosan kiegyeztek, mi által a házonkívül, egyenlenségnek és költséges perlekedésnek legkevesebb esetben eleje vetették.

Miért kellett e rendszer megváltoztatni és e helyett az 1868. évi LIV. t. cz. 360. §-át megalkotni? az valóban kérdés. É szerint a bíróság hivatalból csak a kiakortak hagyatékai esetében tartozik fellépni, nagykörnek irányában csak akkor, ha azt az örökösök valamelyike kérelmezi. — Az önkormányzat jog tulajdonképpen oly országban mint a miénk, ahol a nép 90% részét egyetemesen kiskorúak alkotják mondható, — ahol ez, ha magára hagyatik, az ingylenkedés, zsarolás, a kiszolgáltatásnak áldozza fel örökségét.

A kiakortak tárgyalása jelenleg, a fentebb törvény értelmében akként intéztetik, hogy a nagykörnek magokra hagyatván, maguk járnak ügyvéd vagy közjegyző után, ki nekik örökségi ügyüket jó pénzért rendbe hozza.

A kiakortak, vagy a hol kis és nagykör örökösök vegyesen érdekeltek, ott hivatalból, bírósági intézetek a hagyatéki tárgyalása.

As örökség utáni számlák kiszabását és fizetését a következő törvények szabályozták:

As 1868. évi XXIII. t. cz. 4 §-a így szól:

„A községek előjárói kötelezettségnek az első forduló halálozásokat esetéről esetre 8. nap alatt az illeték kifizetésével meghívott hivatalnok bejelenteni és a pénzügyi hatóságoknak és hivataloknak a hagyatékot után járó illetékek megfizetésére szükséges adatok megszerzésére véget a mennyiben ez halálozások körébe tartozik, segítséget nyújtani. Munkájuk esetében az illeték, törvényhatósági uton is köteleseknek teljesítésre fognak szoríttatni.”

(régis. h. v.)

A b-gyarmati földadó bizottsági ülés.

(november 14-én.)

Elnök: Reményfy József, pont 10 óra. Kor megnyitja az ülést.

(Hiányzottak: Gr. Forgách Antal, Luka Gusztáv, Nagy Mihály és Samrecsényi Emil.)
Báró Andrássy Gábor, Komáromy Boldizsár és Kalmár Ezechiél választott bizottsági tagok a hivatalos esküt letették.

Ezután következett a járáseirás felolvassása, melyet Plachy Zsigmond becsilóhossza miniszteri körrendelet értelmében szerkesztett és mint előadó pontokint felolvassa, bocsájta ő bizottsági tagok bírálata alá.

Eljárás: — a miniszteri utasítás értelmében 13 pontban elég terjedelmesen van szerkesztve, s miután magában foglalja a b-gyarmati becsilójárás területi, fekvési és alji viszonyait, továbbá statisztikai adatokkal szolgál az átlagos természetéről, árákról, osztályozza a községeket termőképeség szerint: — lapunk jövő számában, mire a bizottsági tagok észrevételei és kiigazításai szerint — a becsilóhosszú úr által teljesen elkészítették, közzéve leendő.

Adakozás a török sebesültek javára!

Lapunk múlt számában közölt felhívásunkra a következő adományok érkeztek be:

Szudy Henrikné úrbölgy 10 ft, Szudy Henrik 10 ft, Markovich Ödön 1 ft, N. N. 1 ft 20 kr, Herczföld József 1 ft.

Ez alkalommal szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy az adakozások nem csupán pénzből állhatnak, hanem egyéb adományokból is, melyek által közvetett segélyt nyújthatunk a létjogért küzdő török nemzetnek, mely éppen ezen harczárát a humanus világ rokonszenvét bírja. — Tépkések, szükséges fehérmunkások s egyéb ily adományok, melyeknek gyors kiadásában más városok versenyeznek. Csak meggyünk maradna hátra?

Nem fog hátra maradni!

Mint halljuk, — b-gyarmaton — máris megindult a mozgalom, s több nemeskeblű bölgy fog vállalkozni az adományok mihamarabb való összegyűjtésére. — Köszönet nekik! A működési társulat is e célra előadást fog rendezni. — Az adakozásokkal lapunkban időről-időre közre fogjuk tenni

Észrevételek.

A szirák járás körorvosi helységeinek beosztása, és a kör orvosok fizetésének megállapítása iránt.

A közegészségi ügy rendezéséről kiadott törvény javaslat életbe lépítéséről már csak hat hét választ el bennünket.

E törvény javaslatot ha figyelmesen át olvassuk sok kívánni valót látunk maga után, mint e lapokban is jelezve volt minden az által, úgyhiszen nincs orvos e hazában, nincs e magyar államnak egyetlen egy fia sem, ki csak jóránul tud gondolkodni s tekintetbe veszi azon halandósági arányt, a mely hazánkban előfordul, hogy örömmel ne üdvözlőnk kormányunknak ezen üdvös intézkedését.

Nem célozom azonban most ennek jó vagy rossz oldalát vitatni, az a megyei gyűlésen is megmondott, hogy az idő fogja megmutatni: egyedül most csak a kör orvosok fizetésének megállapítása s a helységeknek körorvosi állomásokká történő beosztása ellen akarok egy két szót szólni mivel a p-nasz a járásban ellene alig egy pár község kivételével, általános, s a mint hallatszik is, egy néhány község a beosztás ellen panaszt nyújt be a bizottsághoz s külön kör orvostársaságok kötelezik magukat.

Ha vesztük a dolgot általános megelégedés nem is lehet, mivel a kör orvosok lak helyeül minő egymás mellett lévő községek jelölték ki: u. m. Vanyarcz Szirák, Buják, Ecseg. E négy község határai egymással közlekednek, hogy úgy mondjam határosak. A törvény javaslat 142-ik §-ának ugyan elég van téve, hogy 6000-tól 10,000 lélek számig orvos tartás tekintetében egy közegészségi körbe csoportosíttassanak a helységek; Ámde ez nem elég az üdvösségre, mivel eddig is az volt az általános baj, hogy a legtávolabb fekvő vidékek maradtak orvosi segély nélkül, a felosztás céljára ritkán volt a jövőre szinte úgy lesz; mert sok idő kell még nálunk addig, míg a közép megérti s felfogja a törvény javaslatának az egész g ügyre kibátó horderejét.

A törvény javaslat 20-ik §-a igaz kimondja, hogy az elmulasztás esetére ott hol helyben vagy a közegészségi körben orvos van, 10 frtig terjedhető bírsággal esetleg két napi fogsággal büntetendő. A 22-ik és 145 §-intézkedik továbbá arról is, hogy a kör orvos a községek szegényeit ingyen a vagyonszokottak pedig a községgel előre kötött egyezség szerint a 7 éven alóli gyermekek pedig felényi díjban tartozik orvosolni.

Ez mind helyes s kifogása ellene egy orvosnak sem lehet, ha a közép s az egész-ségi ügy szíven fekszik. Ámde a törvénynek is gondoskodnia kell az orvos tisztoság megjelöléséről a melytől pedig soha fog süggni az orvosi személynének ügybuzgalma. Az évi fizetés meghatározásáról a törvény javaslat 144 §-a nem eléggé intéz-

kedik, pedig illő lett volna, hogy az évi fizetés minimuma törvény által lett volna megállapítva, mint ez nagyobb városokban általában van pl. Budapesten a kerületi orvosok évi díja 1800 frt: Tekintetbe véve ezt, s a anyagi viszonyainkat, szerintem ekkép kellett volna vagy is kellene megállapítani: u. m. a kör orvosok díjai 800 a tisztii illetőleg a járási orvosoké (miután két járás egy is egyesítettul fog, a mi igen helyes) 1000 s a központi megyei főorvosé 1500 frtban s mindannyit esetleg még szabad lakás vagy enusok megfelelő lakdíj pótlék és fuvar illeték — szóval egészen úgy, miként valamely állam tisztviselő miután az orvosok is állami célra szolgálnak.

Most jelenleg csak két orvos működik a járásban, még is igen kitartónak kell lennie, hogy valami jövedelemhez jusson, mi onnét van, hogy a közép orvost nem igen szokott magához hivatalni mert, sokba kerül, s csak a legközelebbi helységek azok, a melyek úgy néha néha igénybe veszik.

Ha tehát tiszteséges állást akar az ország illetve a megye biztosítani az ily vidékek orvosainak is, és egyáltalán valaminek orvoshoz akar jutni mindenütt szükséges vagy a beosztás megváltoztatása, vagy a szerintem példakép felhozott fizetési arány megállapítása fölött intézkedni.

Szerintem Szirák, Berczel Ecseg s Lőrinczinek kellett volna a felosztott helységek központjai lenni s különösen Lőrinczi az, hol egy körorvosi állomásnak felállítását mulasztaniul szűkségtellett, tekintve az ottani nagy halálozást a mely előfordulni szokott az 1873. évi járvány alkalmával, a chole-rában meghalt 161 esetet is ide számítva felül volt negyvenháromez, a halotti anyakönyv kimutatása szerint a meghaltak száma, mint ez az Ipoly ugyanazon évi 38-ik számában közöltetett is.

Nagy János.

Levelezés.

N. Oroszi nov. 9-én

A N. L. múlt számában a rendőri hírből közölték és szerelem feltételeiből eredt gyújtogatást, még csak annyiban akarom felel-jíteni, hogy az ottani tűzoltóknak (?) köszönhető miszerint a tűz tovább nem terjedt s egy-nél több ház nem lett áldozata.

S az nagy szerencse, hogy a tűz tovább nem terjedt az mert a körülmenyét tudva rossz következtetést tehetett volna. A nép úgy is elvan keseredve, részint a jmostoha sors csapásai, de leginkább, mert szegénysége, és inséges, és inséges állapota mellett a folytonos végrehajtásoknak van alávetve

A mágnes hegy.

TÖREDÉK.

Magyar Náciál uti naplójából.

II. fejezet.

AZ EGI UTAZÁS.

(Folytatás.)

Szétterjesztette acéll szárnyait a sárkány és a rajta ülők néhány perc múlva a föld levegő rétegének határain jártak, mindig messzebb hagyván magok után az esti homályba burkolódzó földet. Az átlátszó felhő mely, őket körözött, ellátta tüdeiket a szükségeset lénnnyel, — de míg a föld árnyékában voltak, Náciál az előbb jelzett lelki emelkedettségből nem érzett egyebet, — mint éhséget.

Nem volna kérem valami elemozsina a tarisznyába, — szállította meg utitársát.

Ott a tariszna a hátamon, — felelt, — vegyen ki magának belőle, és ne zavarjon minduntalan merengéseiben.

Náciálunk beleunt, és egy szálmit télt kalacscaal párosítva oly buzgalommal emelgetett szájához, hogy észre sem vette miként az égi jegyek közt érkeztek.

Széles jó kedvében egyik kezében a szálmit másikban a kalacsot magasan emelve, a sárkány farkánál keserves visszaemlékezésében éppen intónálni akarta a „Jaj de faj” búsan riszáló mőködését, — mielőtt a nagy kutya, daczára, hogy úgy is az ineként legfényesebb csillagot a szabad nyelvéseget borjaja szájában a szálmit kikapta kezéből.

TÁRCZA.

TELENCZEI EPIGRAMMÁK.

GÖTHE UTÁN.

Füldöztes Csallomjait.

21.

Gyere a zarándok utas! S meglátja e valljon a szentet?
Hallja-e, látja-e azt, aki tőn anyai csodát?
Nem, mivel ő nincs már; láthat csak a földi maradványt:
A koponyát, a amit őrs csontból a kegyelet
Mindemlék, ki olasz földön jár, szinte zarándok,
Sőttemit csontok a tárgy benne mi hitre bevit.

22.

Kellemes dácmon Jupiter Pluvius ma kö-zöttünk,
Mert azon egy perbe számos ajándoka jó,
Szomja Velence vizet kap úle, virulatot a föld,
És-fizetke néhány versre tess általa szer

23.

Önted le s itasd meg jól bőre köpenyében a békát,
Nem figyelék rájok, mert híremet karolám.
Váltam a lyánkátlól, s ime válnak tőlem a nő;

Csak le ne öntsd ezt a fizetét; nekem egy kis üveggel
Tiszta arak kell, más, kedvre puncsot igyek.

24.

Sárban ülő János neve a templomnak amot-tan;
Sárban ülő szent Márk vagy te Velence magad.

25.

Baját látva, tudod: mi a tenger ezernyi ha-dával.
Ime Velence van itt béka had, és pocsolya.

26.

Alszol-e még?... halkan!... hagyj nyugnom — mit nyerek azzal,
Hogyha felébredek itt?... Széles az ágy, de üres.
Ah, mert Sardinia minl, ahol egy maga al-szik az ember,
Mind Tibur, a hol a bölgy költi fel a nyu-govót.

27.

Szólta mind a kilencz sokszor, tudnillik a Múzsák
Nem figyelék rájok, mert híremet karolám.
Váltam a lyánkátlól, s ime válnak tőlem a Múzsák,

Szörnyű zavar lepe meg, s kést kötelet ke-resék.
Ámde zsufolva Olymp istennel; mentni jö-vél te

Ünalom; a Múzsák isteni anyja te vagy.

28.

Milyen a lyánka, kit én ohajtok birni?
Enyém már,
Úgy mint vágytam; azaz: bírvá kevésbé sokat.
Jártam a tengernek partján, kagylót ke-resék, és
Oyöngy vala egyben; hűn őrizem ezt szí-venem.

29.

Sékba' kísérték már; rajzoltam, metsztem aczéllba',
Festek olajba, kezem sajtolta lágy agyagot,
Ámde kitartó né e lévén, nem mentem előre,
Egy tudományt vittem némi tökélyre cau-pán:

Németül írui; s im én szánandó! most a legis-leg
Hirányabb anyagon veszttem el élttem, időm

30.

Arzotokon fátolj, szép gyermekk arjaitokban
Kollaltok, s ez erőt véssen a férfi szívem;
Mert kiit ohajt oly gyermekesét mint az a rongyban,
S így szeretőt milyent képzel a fátol alatt

egy hogy nem egyedül ágynevelő, de még élelmére szükséges tápszerreitol is megfosztatik, miszerint, ha még a jövő évben is csapás éri, végképp kipusztul. Mi tudjuk és érezzük ezt legjobban, kik általuk megválasztva, fizetve és köztük élve kénytelenek vagyunk a törvény szigorú értelmében a karatnuk, és meggyőződésünk ellen nem csak a nélkülözhető, de a legszükségesebb, legkedvesebb jószágától megfosztani! Valóban elkecserelek az érzékeny kebel az érzékeny kebel, midőn a ki nem kerülhető végrehajtások alkalmával sok fizetési akarádó a valódi segítségért miatt fizetési nem képeket, előbb könyörgéssel rimázkodással állnak elő, de midőn ez nem használ, átkozódás és szidalmakban törnek ki, nem csak az isten ellen, ki oly érzékeny csapásokkal sújtotta őket, hanem azok ellen is, kik őket enyire sanyargatják, és keservesen szerzett javaikról megfosztják. Ez legalább úgy vagyok meggyőződve, hogy ez idő szerint nincs terhesebb és nyomorultabb állás a jegyzőnél mert minden ügynek, és bajnak végrehajtása reá nehezu. Könyvű ám az adók nem, szaporítani, de még a kivétel ambár ez is a jegyző teendője nem oly terhes, de annak behajtása főleg a szenvedet csapások mellett mind inkább érezhető pész-telen világban bizony nagyon terhes feladat.

A körjegyző állása igen terhes, mert az elszegényedett nép csekély fizetést sem képes rendszeren fizetni például: én már 4 hó óta nem kaptam fizetést, a teendőm annyi, hogy üsmert szorgalmam mellett segédet is kell tartanom, és sajátomból kell fizetnem. Még pedig az én sorsom a körjegyzőkéhez képest briliáns, mert csak egy helyen dolgozom, de a szegény körjegyzők kiknek 5-6 község bajiával kell vörözni, bizony szánandó teremtések és rosz néven sem lehet tőlük vonni, midőn a valódi rendelkező számtalan felsőbb hivatalok rendeleteit pontosan nem teljesíthetik (?) Bizony, bizony, sokkal jobb dolguk volt nekünk addig, még a nép bizalma s a nótárius uramnak nevezett benntünk, mint most, midőn kintjában teins jegyző úrnak cizmerget, de a sok hivatalos zaklatások mellett hozzá gondolja, hogy az ő... vizye el azzal együtt, a ki azt a sokféle újításokat ki-komponálja.

Árvay József.

Nógrádmegye tűzrendőri és tűzoltási Szabályrendelete

1. §. Minden újház építése, és régibár lényegesebb át alakítása vagy kijavítása is, a terv bemutatásával csak az illető helyi hatóság engedélyével kezdhető meg.

Nézzük a feletti dűbész: a kis kutyát úgy oldalba vágta, hogy az vonytva vanult urának Bohótesnek, a köpönyeg forgatónak háta mögé.

Csak volna a fűtykösöd kezennél, tudom, hogy a te hátadat is kiporolnám, te kutya protektor! — Kiáltott ennek a dűb-től remegő Nézi.

Kár lesz egy haszontalan szálami végett az égi testekkel összeveszni, — szólott visszafelé feddőleg a deák, — ha némelykor el is találdonitanak valamit a tej úton, a szabadelvűség ezen jelképén majd kárpótalandjuk magunkat.

Szép szabadelvűség! válaszolt a szálami veszteséggel kibékületlenül, — ki-kapui a kezemből a mi benne volt, aztán igérni valamit, a mi soha benne nem lesz; községem szépen, de nem élek vele. — Külömben az egész tej útra nem adok egy bagyitót fát sem, a mennyit kivesszek belőle, tele van égi mindenfélével, miként az utolsó zsidó is azt moudaná, hogy Treis!

Még tovább is doltált volt utazónk, ha az itajai státióra meg nem érkeznek, mely az Eridán (magyarul Spirdón) folyó mellett fekvő és el volt látva mindazon kényelmekkel, melyek az utasok zsebei megkönynyítésére, és a csaplóros hiteleknek emelésére úgy érzékeny megfigyelésre alkalmasok.

Az utasok újult erővel pattantak a folyóban megittatott és ujerőre élesztett sárkányra, — és pedig az előbbi sorrendben a deák elől és Nézi háttól.

2. §. Háza építésénél vagy kijavításánál csak eszérp vagy szindely fedés engedhető meg.

3. §. Padlás szobák építése meg nem engedhető.

4. §. Kémény nélküli házak nem türethetnek, valamint a házakra fa kéményt építeni is egyáltalán tiltatik, s ahol illyenek léteznek, azonnal lerontandók, — továbbá elkerülhetetlenül szükséges, hogy a kémények mézzel jól megvakoltassanak, ház tetőn felül kellő magasságra építsenek, egyenesek és kellő tágasággal legyenek, azon felül gerendák, kúcs, szaru és é. f. akármilyen fát a kéménybe rakni vagy eresztetni meg nem engedetik, s a kémények legalább fél tégl vastagságban és nem állíkon álló téglából építsenek.

5. §. Kéménye helyett füst fogó csöveket megleltére szobában vagy konyhában sem vasból készíteni, sem kőműves által rakatni nem szabad, s ez elől az effele csöveknek készítése is tiltatik.

6. §. Konyhákban, tűzhelyes, kátlanos, kóhos szobákban vagy palkin és szesz gyárakban padolatát fából készíteni tiltatik.

7. §. A sütő kemencék, kovács műhelyek és szeszgyárak boltozat alá vendők s eszérpvel fedendők.

8. §. Kazlakat, boglyákat, asztagokat, házakhoz közel, s nagyobb mennyiségű takarmányműveket az épületekre rakni, és sztrűket a beltélekhez közel helyezni nem szabad.

9. §. Bent a községben vagy közelében kazlak, boglyák és asztagok körül lövöldözni, és a kijelölt helyen kívül tűz játékok hatósági engedély nélkül rendezni nem szabad és minthogy sok tűz vesznék okozói a eszavargók, ezeknek szemmel tartása és illótérségi helyükre tolonoztatása a hatósági előjárók egyik kiváló kötelessége legyen.

10. §. A mely kémény más módok által is kiűszíthető, azt kiegészíteni nem szabad és a nélkülözhetlen kiegészítés is csak kéményseprő közbejöttével akkor engedhető meg, midőn a házfedele hóval van fedve vagy eső esik s ez nem tűz, ekkor is az edényekben vizet készíteni, és úgy a községet, mint a rendőrséget is eleve értesíteni kell.

11. §. A kádárok, bognárok, aszalósok, ácsok és molnároknak szél idején vagy udvaron és szoros helyen bórdokát és hason nemű fa edényeket ki egyetni peesztelni avagy tűz mellett egyengetni tilos.

12. §. Istállóban, pajtában, eszűben, széna tartóban, padlásban vagy könnyen tüzet fogó tárgyak körül föleg kupakatlan pipából dohányozni szivarozni, gyufával vagy dörzs papírral rágyújtani továbbá a kemence vagy tűzhely körül tüzi fát, lent keudert vagymás könnyen tüzet fogó tárgyakat lerakni avagy annak tetején vagy körül szórni, végül fát szénát, szalmát és efféléket a kémények és tűzhelyek közelében a lakások vagy konyhák padlására rakni nem szabad.

13. §. Könnyen tüzet fogó tárgyakat nagyobb mennyiségben a műhelyben tartani, s fával dolgozó iparosoknak, nevezesen asztalosok, bognárok, esztergályosok, kerékesek és kádárosoknak a hulladék forgását a műhelyben összehalmozni tiltatik.

14. §. A bűp, szurk, szűrtrom, kén lerakott olaj, petróleum a többifélékkel kereskedők árú ezikeiket a gyertya lángjától gondosan őrizték, s árú boltjaikban 2 kilogramm fölöttet többet nem tartanak, és az is külön p. edényben (badog ládában szoros zárt eszérp kántába vagy korobba) jól begazsálva tegyék az égvényes olajak pedig csupán pínzekben tartatják.

15. §. Zsírtörés alkalmával orvoston kell felügyelni, hogy abbia a tűz bene kapjon, mi ha megis megtörténne, arra vizet ontani eszérpeltől sőt vesztélyes levén, a lángot az edénynek fedő vagy hamuval gyors befedése által kellelőjtani.

16. §. Ha a kűrtő begyulladna, a további veszély elkerülése tekintetéből aludni a kűrtőbe lógni, vagy fölülről vízes pokróczokat leboroztatni tanácsos.

17. §. Különös óvatosság és vigyázat igényeltetve, az égi gyertyára és szentűre is fedetlen gyertyával, égi tűszekkel vagy szentűvel menni a padlásra istállóba eszűbe, széna vagy fátalános, vagy egyéb olyan helyre menni hol könnyen tüzet fogó tárgyak lehetnek, szigorúan tiltatik, evégből.

Minden házi gazdának és háznál fejeződik kötelessége bűdög vagy tüveg lámpaokat szerelni vagy tűzvesztélyes helyen avagy éj idején abban magá vagy családja világót használni.

18. §. Az utcán udvaron fedetlen égi gyertyával vagy szén tűzzel menni, és égi fáklyákkal áttutni senkinek sem szabad.

19. §. A fogadósok és eszűes gazdák minden hozzájuk tartozóként vendégeikért eszűjeikért felelősek levén, fedetlen égi gyertyát az istállóban felállítani vagy felragasztani meg nem engedjék, és őket mind a gyertyával való járásban, mind a dohányozással nézve különösen inteni és őrszemmel kísérni kötelességek.

20. §. Minden házi és eszűes gazda nem csak gyermekeit, és eszűjeit, herbeu lakóit, vendégeit a tűz és gyertyára való vigyázatra inteni, hanem személyesen is gondoskodni tartozik, hogy a tűz és gyertya eszűszára eloltassák vagy oly helyre telessék hol kar be nem következhetik, különösen a házi urak, családok és mesterek kötelezettek felügyelni, hogy a dörzs gyufák a gyermekek elől zárva vagy elrejtve tartassanak, felügyelni tartoznak egyetemesind arra is, hogy a hamu mely mindig tűzmentes helyen tartandó még kinemből a konyhából kivevessék.

21. §. Sok tűz esetek oka a kémények gondatlan tisztítása levén, minden házi és eszűes gazdának felügyelni kötelessége, hogy a kémények kűrtők és kemencék gyakran még pedig kitanult mesterséget értő kűrtőseprős által rendszerint 30-40 télen és nagybűd tüzelet igénylő helyeken pedig 8-14 nap alatt tisztítsassanak.

22. §. Az éjjeli őrkök és községi szolgáknak a tűzre vigyázni kiváló kötelességük levén, ha veszélyt vesznék észre az rögtön jel adás által közudomásra juttatni tartoznak, és éjjeli szolgálat idején koromár vagy szobában magukat megvonniok nem szabad.

23. §. Yásárok népgyűlekezetek, egyházaupok és lakadalmak idején megkötözött figyelemmel kellettlen őrködni, a községi előjáróság elegetd viznek készen tartásáról gondoskodni köteles, ugyan akkor az utcán vagy sátorokbani szivarozás födellen pipából dohányzás, gyertya vagy szenneli járkálás, löszerekekkel visszaesés, lényveszer eszközök által is megakadályozandó.

24. §. Ha tűz támad, a gerjedt tüzet azonnal hírdolni mindenki tartozik s a kellező tüzet eltitkolni szorosán tiltatik, — a közhírd adást illetőleg tűzriadó kiáltás éjjel ajton, ablakon, kapun való zörgés által teljesítendő, és jelentés teendő a községi előjárónak is, kik a harangok rögtön felrevertet eszűkörténi, és a tűztájkának megjelölését nappal a toronyból kiteendő zászló, éjjel pedig lámpa által tudomásra juttatni köteleztettek.

25. §. A kűrtől egések gyors eloltása leginkább kitűnő fogatnabba vett rendelkezések függ, miért, hogy a víz és tűzoltó szerszámokban hiány ne legyen, az előjáróság felügyelni tartozik, hogy a kutak és tűzoltó szerek mindig jókarban legyenek, minden háznál legalább egy letra, esaklya és valamely nagyobb edényben egy a községi lajójában is folytonosan viz tartassék. —

26. §. Minden újonnan építendő ház telket a tulajdonos kűrt eszűalattú köteles, ezen kívül mindenház tulajdonos legalább két kanutát vagy vedret beszerzeni és tűz veszély esetében egy a kűrtő mint vízhordó és oltó eszközöknek használatát engedésszerűk, —

Minden tűzoltó eszközök beszerzése a lakosság pénz erejét igénybe veszi és azoknak megvonzásából a lakosságra kisméltatlanul kár harmodolhatik, minden polgárnak kötelességévé tétetik, hogy tudomásra esendő károkat és rongálásokat lehető kijavítás,

és a kárpótolandó kártérítések megfizetését tekintetéből rigtún jelentse.

27. §. Mibelyest a tűz a riadó hangszó, dobolás vagy lánna által közhírdetett minden igazság hamis marha tulajdonosának kötelessége a vizpuskák és lajtokelvittele tekintetéből hona levonmarhálakkal megjelölni e végbél a községi előjáró felügyelni tartoznak, hogy magat valaki ezen kötelesség alui kiue vonja, magában értetődve, hogy a kiknek marhák a víz hordás es lajoknál nem szükségeltetnek, saját eszkeruin víztörődni köteleztettek s ne hogy az alkalmával a rendelkezés bajtás álla a vízhordás akadályoztatni vagy lehetetlenitessék, a rendre felügyelni és a lehető legrövidebb idő alatt a vízpuskák elvonmarhát kötelességgel köze tartozik továbbá helybél kovacs, lakatos és részben mesterek legényeikkel együtt a vizpuskának vezetettitűztűz kötelességek.

A kőcsenyepro, ács, molnár és kőművesek pedig kézi szerszámokkal megjelölni és szükségessé épületek és kerítések elvonmarhát teljesíteni köteleztettek. Ezeken kívül a tűzoltással minden testalkatilag kepeartati venni köve.

28. §. Az őrszere kirendelt azu egyéneket, kik a rendre és lojások elhárítására felügyelni, s a kihordott tárgyakat az előjáróság rendelkezéséből őrizni fogják avagy a tűz közelsége miatt saját vagyoniak kisméltatással elfoglalva vannak.

29. §. Azon marha pásztorkat és családokat, kik a marhák megszeláadására és biztonosítására szolgálati minőségükkel fogva kötelességek.

30. §. Tapasztalat igazolva az, hogy a már kidőrt tűz véas tovább terjedése elöljárósa a szomszédközségek segély nyújtása által leginkább eszközölhető a szomszéd községi előjárók egy intézkedjenek, hogy az oltórá képes lakosok minden közelebb községbeni tűz esetén oltó eszközökkel megjelöljenek és az elotásban tényleges részt vegyenek.

31. §. Amint az égis tudomásra jutott az előjáróság a helyszínen azonnal megjelölni, a rendre felügyelni, a jelenlevők szorgalmával vezérelni és mindazokat kik kötelességeket nem teljesítik jégnyékre venni köteleztetik, s ahol a községben hatóságiorvos van, ennek is kötelessége a tűznél érvágó eszközökkel és kűrtőkkel ellátva megjelölni, hogy azokozonki sérelmet szenvedtek szükség esetben rigtún segítsémen.

32. §. Kik az égvény megjelölnék a községi előjáróságnak engedelmességet tartoznak, a gyanas személyek és bármely munkaképtelen egyének pedig elvonmarhások, magában értetődve, hogy valaminar ok nélkül kiabálás és zaj ótis tiltatik, ugy ellenben az előjáróság mérészetlel viselkedni tartozik, ne hogy az oltókat elkedvetlenítse, vagy épen elriasza.

33. §. Gondoskodni szükséges, hogy az út, melyen a tűz oltó szerszámok vitetnek, elue legyen állva éjjel lámpával kilavágatassék, s kijelöltessek, melyőton tavozzanak az őrs és melyen jöjjenek a terhelteszek.

34. §. Oltás alkalmával a vizpuskákat szelmentében kell irányozni, még a tűz, szobában, pínzekben boliban vagy bezárt helyiségben égi, annak elfojtását föld, téglá s egyéb égvényt elentárgyakkal kell megkiseríteni.

35. §. Szükség nélkül épület vagy kőrités döntést lerontást és fedelek lebontását nem lehet ugyan megengedni, de ha a körülmények úgy kívánják akadályozni nem szabad.

36. §. A tűzoltásnál követendő rendelkezések a községi előjárókat, a tűzoltási eljárás vezetése pedig ott hol tűzoltó egyletek vannak az egyleti parancsokat illeti, és addig még legalább minden nagyobb községben ily egyleti alakulatnak minden község saját kebeléből tűz rendőri bizottságot alakítani, s az oltás vezetése egy vagy több erre vállalkozó alkalmas egyént meg bizni tartozik.

37. §. A tűz eloltása után mind addig míg a felügyelők szükségességek táladóják, az oltó személyeknek az égis helyéről elmenni és az oltó eszközöket elvinni nem szabad.

Az égis megszüntével gondosan felügyelni szükséges, ne hogy a hama alatt lapangó szén és perjből újra tűz gerjedjen, e végre az égis helyét még addig őrszettel kell míg az meg nem hűvösödik, és a tűz újabb támadhatásának lehetősége meg nem szűntet.

Ha már a veszély minden oka megszünt, az oltóeszközök egy helyre hordandók, és mindenkinek tulajdona vissza adandó, miért is tanácsos, hogy a letrák esaklyák és vedrek a tulajdonosnak belyegével ellátva legyenek, az elromlottak azonnal kijavításának vagy a szükségben képest újabb szerzesének be.

38. §. Ha valaki a tűzoltó szerszámok vagy annak bármely részét elfoglaljon, szándékosan elrontassa, vagy tudva elronta, avagy meg venne egy azok az kik a veszélynek kitett vagy attól meg mentet tárgyakból legesekélyebbet is elfoglaljon.

nak, vagy rajuk bízott dolgokból valamit visszatartásának avagy eltagadásának, az illető büntetőbíró hatóságának lesznek feljuttatandók.

37. §. Minden tüzeset eredete hatóságilag megvizsgálandó, és arról a kárösszegek kimutatásával jelentés teendő, s a vizsgálatlanból eredő tüzesetek okozói megbüntetés végett. — azok pedig kikmagukat az oltás körül hasznos szolgálat tétel által kitüntették és megkülönböztették megjutalmaztatás végett jelentendők fell, s ez utóbbiak részére nevezetesen ki a tüzesésére vérem, legelső bejelentette 2 frt a ki az egészben székkel legelső ment vagy vizipuskába befogott fejenként 2 frral jutalmaztassék a község penztárából, úgy ezen jutalmakat mint a oltásra, vagy tűzoltásból eredő sérvek orvoslására községi pénztárból tett költségek et azon ház gazdája tartozik vissza téríteni kinek vagy család körébe tartozójának vizsgálatlanága miatt eredett a tőle.

38. §. Városokban a házak és cépegek arányához képest egy vagy több vizipuska, székér lajtók, kisebb és nagyobb lajtorkák, csáklyák és bőrvédők a város házával, vagy más e célra kijelölt alkalmas helytartásra szükséges, fali helyeken pedig a község minőségéhez képest egy kisebb vagy nagyobb vizipuskának, 2 nagy és 4 kámon létra 4 csáklya, és 1 lajtorka 1 év alatti szerzése, rendeltetik el, ezek bevásárlási költségei a községi pót adóból lesznek fedezendőek.

39. §. Ugy ezen szabályok elleni vétések, mint az ezen szabályokban foglalt kötelezettségek mulasztásai esetén, — a vétéseket bizonyított lakosok és kötelezettség mulasztó elöljárók kisebb vétés esetén 225. nagyobb esetben pedig 25—200 frral terjedő pénzbírsággal lesznek az illető járási szék bírósága büntetendőek, s az ekként befolyó pénzek mind a marasztaltára nézve illetékos község tiszti székének szaporítására lesznek fordítandók.

40. §. A község elöljáróinak kötelezettségére tételük, hogy ezen szabály rendelkezések pontos fogantatását és minden községi község és iskolai épületek tiszta elleni biztosítását eszközöljék.

Ipolytörvény nov. 16-án.

T. szerkesztő úr! Oly ünnepélyek, mint a tegnapi, melyen megyei székhatárnak nagy termében a legnagyobb magyar polgár arcképe lepleztetett, képeket lehetne nek el-

bitelni, hogy az egykori megyék, a szabadság és alkotmányosság volt őrei még most is életben vannak, még nem semmisültek meg egészen. Nem valami újabb műszóval úgynevezett Auschusa volt itt jelen, hanem az egész megye diszó és intelligenciája, s képviselve valának ezen fölül Nógrád, Pest és Harsamegyék közönségei. Az ünnepély azzal vette kezdetét, hogy d. e. 10 óra után a küldöttek a főispán b. Majthényi László úrnak bemutatva lettek, ki ezeket rövid de szívélyes üdvözléssel fogadván, a megye alispánja az e napra kitűzve volt közgyűlést megnyitá, s a főispánnak ki Deák Ferencz föltt az emlékebeszédet tartandó vala, a terembe leendő meghívása újból küldöttséget nevezett. A főispán beszéde, melyet a lelkesedésnek többszörös helyeslései szakítottak meg, a maga nemében valóban remek dolgozat és épen oly szónoki művészettel elmondott vala. Egy hangulag lő, a főispán távozása után elhatározva, hogy ezen beszéd jegyzőkönyvébe iktattatik, kinyomatik, és a Deákalanjára elárassatik, egyszerűsége pedig hogy ily nagy behatások alatt a prózái közlőgek nem léven erőszakkal tárgyalhatók, a gyűlés holnapra halasztatik. — A szellemi nagy megalatoltságot mint ez már bevett jó szokás, a főispán által adott nagy obd követte, és hozta némileg egyensúlyba, melyen hogy a toaszok nem hiányzóak, és is természetesen. Főispán úr éltette mindennek előtt d felségüket a királyt és királynőt, a trónörökös és az egész fontos uralkodó családot; mit a vendégek állva fogadtak és viszonzták; a megyei alispán éltette a főispánt; áldomások ültettek ezután a szomszéd megyéknek megjelent küldöttségeit, Hontmegye jelenvolt országos képviselői Paczolay János és Luka Lajoséit, Nógrádmegye alispánja Madách Károly, küldöttségi tagjai Hussár István és Pajor Istvánéit, (aki, mint a szónok elmésen fejtegette, egy megyének perparvaros dolgait végai, holott benső hajlamai őt a szolid műszak felé vonzák) aztán Pongrácz Lajoséit, a megye penzája és mindc téren előbar-

czosaéit; Hontmegye egész tisztikarát, a hazafias elemért és honvédségért, az urezképet készített művész festő Vaslagh Györgyért, amely bosszú áldomozásának az lett a vége, hogy a vendégek még az nap is ott maradtak, illetve az éjet ott tölték s nem is volt ott okuk megbánni, miután a szívélyes házi gaada őket mint megannyi vendéget fogadta és látta el.

.... gi ..

Tanúgy.

Körlevél. A ca. és kir. vallás és közoktatási ministerium átirata szerint a morvaországi ca. kir. országos iskolai tanács ajánlatára, kracsekukói illetőségű Tasch János a bruni szlav tanító képző intézet másodéves növendéke, iskolai könyvek és tanszerek lopása és erkölcsi elcsatnyultság miatt, vala a ca. és kir. vallás és közoktatási ministerium alatt álló, a népiiskola körét túlhaladó állami intézetekből, valamint minden a nyilvánossági joggal felruházott, hasonló jellegű magán tanintézetből kizárattat.

Ezen fegyelmi ítélet hatálya a magyar korona alatti tartományok hasonló tanintézteire is kiterjesztetik.

Ebeczky Emil,
tanfelügyelő.

Hírek.

Határozás. Dubraviczky Zsigmond f. évi november hó 11-én életének 78 éves korában agyszélbudsben P.-Géczen jobblétre szenderült. Béke hamvaira!

Rövid hírek. Kövy Tivadar a b. gyarmati tűzoltó egyesület parancsuokra f. h. 15-én névnapja alkalmával szép megtiszteltetésben részesült; ugyanis a tűzoltó egyesület díszes fáklyaszert rendezett neki. — A becskei szingagó f. h. 14-én 112 frrt elárveresték. — (Bizony indolens izr. egyház község!) — Szkladányi Károly B. Gyarmaton azon fényképek utáncsalási jogát, melyeket Weidner Henrik B. Gyarmaton és Losonczon sikerrel előállított, — megvéden, ezekre nézve a megrendeléseket gyorsan teljesíteni. — Ilovazky Adolf, ról, lapunk 44-ik számában közölt ama bír, mintha a szerb csatatérre ment volna, alaptalan. Mi is örülünk annak, s most biztos tudomásunkra esett, hogy Ilovazky úr-
oak eszo ágában sincs a szerbekkel syn-
pathirozni.

A „Magyarország és a Nagyvilág” legújabbban megjelent 46-ik számának tartalma. — Szöveg: † Prokesh Osten Antal. — Egy boldogtalan nő. Beszély. (Tur-gonjew Iván.) Folytatás. — A tizenkét hónap. XI. November — meghajtott róka. (F. J.) — A kis torkos. (F. J.) — Tengerszem a kárpátokban. — Dhina gazdasági viszonyai. — Olvasó asztal: Wesselényi Ferencz öszesszküvése. (Irmci Ferencz.) — Színház és zene. (Nemo.) — Szobacsizmus álma. (F. J.) — Betyár idők. Költői beszély. (Bo-ruth Elemér.) Végo. — Különfélék. — Sakk-feladvány. — Képrejtvény. — Szerkesztői üzenetek. — Rajzok: † Gr. Prokesh-Osten Antal. — A kis torkos. — Meghajtott róka. — Szobacsizmus álma. — Tengerszem a Kárpátokban. — Előfizetni lehet e lap-ra a kiadó hivatalban Budapesten, Ferenczikertben Athenaeum épület. Negyedévre 2 frr. 30 kr., félévre 5 frr., egészévre 10 frr. Ajánljuk a lapot a t. olvasó közönség figyelmébe.

Üzenetmüvek. Táborzsky és Parsch nemzeti zenemű kereskedésében Budapesten megjelent. Erkel Gyula. Soldosné kedvelt dalai. Hat eredeti és székely népdal, melyeket Soldosné assz. a „leány kőröben” és más népszimüvekben a népszínházban leggyakrabban szokott énekelni. 1. Körld van Szatmár megye kerítve 2. Kerek az énkal-lapom. 3. Vörös bort ittam az este. Nagyogó csallagom galambom. Csicsácknál ég a vil-lág. 4. Szeretlek angyalom 5. Székely nótá Fiadfalvi halastóba 6. Azért jó a disznótör Ének hangra zongorára kísérettel, (vagy zongorára külön.) Ár 80 hr.

Felolvasó szerkesztő:
Horváth Danó.

H I R D E T É S K K.

ELADÓ KOCSI.

Pusztá Tercsen (u. p. Ssécshény) egy rövid ideig használt ruganyos utazó kocszi mérsékelt áron szabad kézből eladó. Levél által is bővebb értesítést ad PUSZTA-TERCZEN

Egry Gyula,
földbirtokos.

Hirdetmény.

A b. gyarmati Népbank igazgatósága részéről ezennel közhírré tételük, miszerint a részvényeknek teljes befizetési hatánapja f. évi december 20-ára tűzettek ki; az 5. 6. 73. 74. 111. 112. 131. 155. 160. 166. 167. 349. 350. 351. 352. 353. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 430. 431. 433. 439. 440. 493. 494. 513. 514. 523. 597. 598. 604. 605. 606. 607. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 634. 635. 641. 665. 680. 681. 682. 683. 686. 687. 690. 691. 728. 743. 775. 776. 777. 778. 789. 790. 791. 792. 795. 799. 835. 836. 840. 844. 865. 866. 867. 868. 869. 871. 891. 914. 915. 916. 920. 921. 922. 923. 924. 950. 951. 953. 954. 955. 962. 863. 985. 986. 989. 1003. 1006. 1008. 1009. 1015. 1019. 1029. 1030. 1032. 1098. 1099. 1102. 1120. 1123. 1124. 1139. 1144. 1145. 1150. 1151. 1156. 1157. 1161. 1194. számú részvények t. cz. birtokosai felhivatnak, miszerint részvényeik hátrálékát késedelmi kamataival a fent kitett hatánapig kifizetni elne mulasztják, ellenkező esetben az igazgatóság által a teljesen be nem fizetett részvények megsemmisítettetni, s az ez ideig befizetett összegek az alapszabályok 4. §-a értelmében a tartalék tőkéhez csatoltatni fognak.

Kelt B. Gyarmaton, 1876. évi november hó 10-én.

Reményfy József,
igazgató.